

Sygn. akt II KK 383/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Rafał Malarski

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **P. W.**,

skazanego za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 21 września 2022 r. kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt IX Ka 613/21,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

z dnia 30 marca 2021 r., sygn. akt II K 512/17,

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 marca 2021 r. wydanym w sprawie II K 512/17 Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, stosując na podstawie art. 4 § 1 k.k. przepisy ustawy Kodeks Karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 24

czerwca 2020 r., uznał P. W. za winnego tego, że w okresie nie wcześniej niż od czerwca 2015 r. i nie później niż do 21 lutego 2017 r. w W. przy ul. [...] jako kierownik sklepu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu dokonał przywłaszczenia powierzonych pieniędzy w łącznej kwocie 56.742, 93 zł na szkodę firmy S. sp. z o.o. z/s w W. przy ul. [...], to jest występku z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., i za to na podstawie powołanych przepisów skazał go, a na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. oraz art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od P. W. tytułem obowiązku naprawienia szkody w części na rzecz S. sp. z o.o. z/s w W. kwotę 34. 7421, 93 zł..

Wyrok ten zaskarżył, w części odnoszącej się do kary, obrońca oskarżonego, zarzucając temu orzeczeniu rażącą niewspółmierność kary jednostkowej 2 lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy sytuacja osobista oskarżonego pozwala na wykonywanie tego obowiązku w wymiarze jednostkowym roku przez wykonywanie kary nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 10 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd Okręgowy w Warszawie, po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt IX Ka 613/21, zmienił wyrok Sądu Rejonowego w zaskarżonej części w ten sposób, że wymiar kary ograniczenia wolności obniżył do roku, zaś wymiar godzin obniżył do 15.

Kasację od tego wyroku Sądu Okręgowego wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył go w części dotyczącej sposobu wykonywania kary roku ograniczenia wolności, na niekorzyść oskarżonego, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, to jest art. 35 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu w czasie odbywania kary ograniczenia wolności przewidzianego w art. 34 § 1a pkt 1 k.k. obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez sąd w wymiarze 15 godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy przepis art. 35 § 1 k.k. stanowi, że

obowiązek ten polega na jej wykonywaniu, w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna i to w stopniu oczywistym.

Zaskarżony nią wyrok wydano z rażącą obrazą wskazanego w zarzucie kasacji, przepisu art. 35 § 1 k.k., przy tym charakter tego uchybienia sprawia, iż miało ono istotny wpływ na treść tego wyroku.

Stosownie do brzmienia art. 35 § 1 k.k. nieodpłatna, kontrolowana praca na cele społeczne jest wykonywana w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym. Nie mógł zatem Sąd Okręgowy – postępując zgodnie z treścią tego przepisu, co było jego oczywistym obowiązkiem – obniżyć określony przez Sąd I instancji wobec oskarżonego miesięczny wymiar tej pracy, w ramach wymierzonej mu kary roku ograniczenia wolności na cele społeczne, do 15 godzin. Czyniąc tak jednak, rażąco ten przepis naruszył, a uchybienie to miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Doprowadziło bowiem do nałożenia na skazanego obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy w wymiarze niższym aniżeli ten przewidziany w ustawie. Stąd konieczne się stało uwzględnienie kasacji i uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie. Przy czym należało uchylić ten wyrok w całości, bowiem jego treść ogranicza się do rozstrzygnięcia, które w całości dotyczy zmiany kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy wobec oskarżonego.

Ponownie rozpoznając sprawę – w wskazanym zakresie dotyczącym kary – Sąd Okręgowy w Warszawie będzie miał na uwadze powyższe wnioski i spostrzeżenia.

Z tych to względów orzeczono jak wyżej.

[as]

